

editörden

Marife'nin aziz dostları,

Daha dün, ilk sayımızı çıkarabilme heyecanını yaşarken elinizdeki bu 10. sayımızla dördüncü yayın yılına erişmiş bulunuyoruz.

Bu karma sayımızın yayıma hazırlık aşamasında güzel ülkemiz, YÖK tasarıları dolayımında din eğitim-öğretiminin ve daha temelde dinin kendisinin neliği ve niteliği tartışmalarına sahne oldu. Yürütmenin başı sıfatıyla Cumhurbaşkanlığı Makamı'ndan gelen son esbâb-ı mûcibe lâyihası, "Dinin, bireyin manevî yaşamını aşarak, toplumsal yaşamı etkilemesine izin verilemez...Devrimlerin amacı, dinin toplumsal görevlerden sıyrılıp vicdanlara bırakılmasıdır...Sosyal yaşam din kurallarından arındırılmalıdır." gibi ifadelerle, dinin bir vicdan işi olduğu ve sosyal hayata şu veya bu şekilde aksetmesine imkan tanınmaması gerektiği temel tezine bina edilmişti.

Devletimizin, din bilimleri alanında yetiştirdiği Cumhuriyet aydınlarının özgün akademik ürünlerine yer veren *marife*'nin önceki sayıları gibi bu sayısı da – tıpkı, bu alanda yayın yapan diğer akademik dergiler ve yüzlerce monografik yayın gibi- dinin, bu öngörülenden çok daha fazla bir işlevinin olduğunu; türlü biçimlerde engellense de bağlularının bir şekilde bu işleve göre tavır aldıklarını göstermektedir.

Diğer taraftan aynı lâyihadaki, "İkili eğitim yani bir yanda akıl ve bilime öte yanda dinsel öğretilere dayalı öğretim, toplumda ikiliğe yol açacak, kaos ve karmaşa yaratacaktır. Bunun çağdaşlaşma hedefine ve ulusal birliğe zararı açıktır." yargısı, T.C. hukuk mevzuatının sunduğu imkan ve yaptığı denetim çerçevesinde dînî öğretimi/leri akademik tahsile özgülenmiş kurumlar ve elemanlarının yeterince tanınmadığı; kaos yaratmak şöyle dursun birleştirici harç görevi ifa ediyor olmasının taktir edilmediğini göstermektedir.

İşte bu ortamda yayın hayatına devam eden *marife*, ilk günlerinin heyecanı ve ciddiyetiyle, bilimsel birikimimize katkıda bulunma azmine sahip olmaya devam edecektir; tabiatıyla Yüce Yaratıcı'nın izin ve yardımı, değerli dostlarının da dua ve destekleriyle...

Ahmet Yaman